

τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεός, ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιός
τῆ Ἰσραὴλ. Ἀγαλλίσσονται τὰ χεῖλή με ὅταν ψάλλω σοι,
καὶ ἡ ψυχὴ μου, ὡς ἐλυθῶ· ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου,
ὅλον τὸν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν
αἰχλωθῶσι καὶ ἐξπαῶσιν οἱ ζήτῃντες τὰ κακά μοι.

Εἰς τὸ τέλος. Εἰς Σολομών.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. ο. α. 71.

Ο Θεός τὸ κεῖμά σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δι-
καιοσύνην σου τῷ Υἱῷ τῆ Βασιλείας. Κεῖνεν τὸν
λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τὴν πτωχὴν σου ἐν κρείσει.
Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βενοὶ δι-
καιοσύνης. Κεῖνεν τὴν πτωχὴν τῷ λαῷ, καὶ σώσει τὴν
Υἱὸς τοῦ πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφαντῆν. Καὶ
συμψαύσει τῷ Ἠλίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης ἡμεῶν
ἡμεῶν. καταβήσεται ὡς ὕψος ἐπὶ πέτρῳ, καὶ ὡς ἡ σά-
ζων ἡ σάξσα ἐπὶ τῷ γλῶ. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτῆς δικαιοσύνη, καὶ πληθὺς εἰρήνης, ἕως ἡ ἀνταναιρέ-
θῃ ἡ Σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἐκ τῆς θαλάσσης ἕως
θαλάσσης, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.
Ἐνώπιον αὐτῆς προπεσέναι Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ
αὐτῆς χεῖν λείψαντα. Βασιλεῖς Θερσεῖς, καὶ Νῆσσοι δώ-
ρα προσοίσκον. Βασιλεῖς Ἀράβων, καὶ Σαβαῖ δώρα
προσάξον, καὶ προκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασι-
λεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δαδύσονται αὐτῷ. Ὅτι
ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δουλείου, καὶ πείνητα, ᾧ ἔχ ὁ-
πληρε βοηθός. Φείσεαι πτωχὸν, καὶ πείνητα, καὶ ψυ-
χὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τῆς καὶ ὅς ἀδικίας λυθώσε-
ται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ὁσὶν τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐνώ-
πιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τῆς
χρυσεῖς τῆς Ἀραβίας, καὶ ἀρσέζονται πρὸς αὐτὴν ὅλα
παντός. Ὅλον τὸν ἡμέραν δοξάζουσιν αὐτὸν. Ἔσται
σῆμα ἐν τῇ γῇ ἐπὶ ἁπάντων τῶν ὁρίων. Ὑπεραρ-